

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 264/2011-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2011. predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. K. H., V., zastúpeného obchodnou spoločnosťou U., Z., v mene ktorej koná advokát JUDr. M. H., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C/118/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. K. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. januára 2011 doručená sťažnosť MUDr. K. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C/118/2009.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou podanou 29. septembra 2008 na Okresnom súde Zvolen domáhal od obchodnej spoločnosti D., spol. s r. o. (ďalej len „žalovaný“), zaplata sumy 1 659,70 € s prísl. Okresný súd Zvolen vo veci najskôr vyzval sťažovateľa na zaplata súdneho poplatku za návrh a následne vydal platobný rozkaz, 18. septembra 2009 však postúpil sťažovateľovu vec okresnému súdu. Dňa 4. októbra 2010 podal sťažovateľ na okresnom súde sťažnosť „na vytváranie prieťahov v konaní“, ktorou žiadal, aby „predseda OS Bratislava III sťažnosť vybavil v zmysle ust. §§ 62 až 68 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch“. K dôvodom sťažnosti ďalej sťažovateľ uviedol, že „zo strany súdu dochádza v tomto konaní k vytváraniu zbytočných a neodôvodnených prieťahov nakoľko, i napriek uplynutiu vyššie uvedenej lehoty, do dnešného dňa nedošlo k vybaveniu mojej sťažnosti“.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal takéto rozhodnutie:

„Právo sťažovateľa zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov Č. 3, 5 a 8 bolo v konaní pred Okresným súdom Bratislava III vo veci vedenej pod sp. zn. 14 C 118/09 porušené.“

„Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd Bratislava III vo veci vedenej pod sp. zn. 14 C 118/09 konal bez zbytočných prieťahov.“

„Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 300 EUR, ktoré je sťažovateľovi Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

„Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 189,07 EUR... na účet právneho zástupcu sťažovateľa U., s. r. o.,... všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 63 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Sťažnosti na predsedu súdu vybavuje predseda súdu vyššieho stupňa.

Podľa § 65 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosť musí byť vybavená do 30 dní odo dňa jej doručenia orgánu príslušnému na jej vybavenie.

Podľa § 67 ods. 1 písm. a) zákona o súdoch ak je sťažovateľ toho názoru, že sťažnosť, ktorú podal na príslušnom orgáne súdu, nebola ním riadne vybavená, môže požiadať do 30 dní od doručenia odpovede, s ktorou nie je spokojný, predsedu krajského súdu o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom okresného súdu alebo podľa písm. b) tohto ustanovenia ministerstvo o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom krajského súdu...

Z okolností prípadu predovšetkým vyplýva, že sťažovateľ podal ústavnému súdu sťažnosť tri mesiace po podaní sťažnosti predsedovi súdu podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch bez toho, aby do podania sťažnosti ústavnému súdu dostal od predsedu okresného súdu odpoveď. Takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľom so zreteľom na to, že odpoveď na jeho sťažnosť mu v tom čase ešte nebola doručená, nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ v sťažnosti nepreukázal skutočné využitie všetkých účinných právnych prostriedkov nápravy, a z tohto pohľadu je dôvodné považovať ním predloženú sťažnosť podľa čl. 127 ústavy za neprípustnú podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd tiež konštatuje, že sťažnosť bola ústavnému súdu podaná v danom prípade predčasne, a to v čase, keď ešte nebolo možné dospieť k záveru, že by vyčerpanie právneho prostriedku, ktorý zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnený podľa osobitných predpisov, bolo bezúspešné a neprinieslo ním sledovaný cieľ.

Z vyjadrenia okresného súdu Spr. 3220/2011 z 9. mája 2011 ústavný súd tiež zistil, že sťažovateľova vec vedená okresným súdom pod sp. zn. 14 C 118/09 bola predložená Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) s nesúhlasom okresného súdu s postúpením veci Okresným súdom Zvolen. Krajský súd uznesením č. k. 7 NcC 32/2010-59 z 30. decembra 2010 rozhodol, že na konanie v sťažovateľovej veci je miestne príslušný Okresný súd Zvolen. Na základe tohto uznesenia bol spis okresného súdu sp. zn. 14 C 118/09 postúpený 11. apríla 2011 Okresnému súdu Zvolen.

K týmto skutočnostiam ústavný súd v zhode so svojou doterajšou judikatúrou poznamenáva, že nie každý zistený prierah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04)].

Ústavný súd na základe svojej konštantnej judikatúry berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom..., ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prierahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03), resp. že „na základe skutočností uvedených v sťažnosti nemožno postup súdu považovať za taký, ktorý by signalizoval pri predbežnom prerokovaní možné porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (III. ÚS 204/09).

Ak ústavný súd dospeje k záveru, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prierahmi, ktoré by bolo možné posúdiť ako „zbytočné prierahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03, III. ÚS 52/05) alebo sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04, III. ÚS 252/05).

Podľa názoru ústavného súdu časový úsek od 18. septembra 2009 (postúpenie spisu Okresným súdom Zvolen) do 11. apríla 2011 (postúpenie spisu okresným súdom späť Okresnému súdu Zvolen) by signalizoval možnosť porušenia sťažovateľovho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru len v tom prípade, ak by bolo preukázané, že okresný súd bol v tomto období úplne nečinný. Zo zistených skutočností však ústavnému súdu vyplynulo, že počas tohto obdobia bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o nesúhlase okresného súdu s postúpením veci Okresným súdom Zvolen. Preto uvedený časový úsek nemožno jednoznačne označiť za obdobie, v ktorom vznikali zbytočné prietahy v súdnom konaní, ktoré by svojou intenzitou priamo viedli k porušeniu sťažovateľom označených základných práv.

Ústavný súd dospel k záveru, že v období od 18. septembra 2009 do 11. apríla 2011 zrejme existovalo kratšie obdobie nečinnosti okresného súdu, ktoré však ústavný súd bez ďalšieho skúmania hodnotí ako ojedinelý prietah, ktorý svojou intenzitou relevantne nezasiahol do sťažovateľom označených základných práv.

S prihliadnutím na uvedené ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol posudzujúc ju vzhľadom na nevyčerpané právne prostriedky nápravy podľa § 53 ods. 1 za neprípustnú, súčasne prihliadajúc na skutočnosti svedčiace o jej zjavnej neopodstatnenosti.

Ústavný súd však k tomu pripomína, že prípadne dlhšie obdobie nečinnosti všeobecného súdu, respektíve iné jeho konanie (neefektívny, nesústredený postup súdu), ktoré by boli v príčinnej súvislosti s porušovaním základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, by nemuseli byť prekážkou prípustnosti opätovného konania a rozhodovania vo veci samej podľa § 24 zákona o ústavnom súde. Dlhšie obdobie (táto otázka závisí od povahy veci) by totiž mohlo založiť inú kvalitu posudzovania zbytočných prietáhov v súdnom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2011